

037 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Maondag – wasdag

“Maaid, Merie, wat lôôp-ie toch nijg te kijke, scheelt 'r soms wat aan?, zee Korsjonnao tege d'r buurvrouw, over 't hekkentjie heen. “Nou, dà zà 'k-ie zegge”, zee Merie. Nou zouwe-me overmaarge voor 'n paor daege naer Grietjies van Teune gaon, dus ik doch vandaeg nog een wassie te draaie, en wat denk-ie? Nou doet m'n mesien 't niet en nou kom ik wel hêêl aarg in de knôôp te zitte. 'k Heb die loi van die zaak waer ik 'm gekocht hêt, al gebeld en meschie komt 'r voor middag nog êên om 'm te ripperere”. “Mor Merie, weet-jie wat-jie doet? Breng je hêêle handeltjie maor mee, dan doen we 't hier wel eventjies en trewaail doen we 'n baksie 'k Heb een lekker baksie mit verrukkelijke koeksies d'r bij, aagegebakke nogalliefst.”

“Korsjon, je bin 'n engel en 'k bè je d'r echt dankbaor voor”. “Ja, dà zel wel, daer hè 'k al 'n hêêle zolder vol van. Maor kom nou mor, dan is 't zô gefikst. En nou mopper-ie wel dat dat ding 't nie doet, mor denk 's eve trug aan 't begin van je trouwe. Je begon mêêstal saeterdags al mit de was in de sodao te zette om 't lekker te laete wêêke. Denk mor 's an aal die lappe van de vrouw en de poeploiers van de kaainers. Waer zie je nou nog loiers aan de lijn? Nerges toch?” “Ja, dà 's waer hee, en 'k weet nog goed dat-jie dan 's maondags al aarg vroeg begon mit 't opstoke van 't fernuis. Want daer mos-ie je wasketel mit waoter op waarm stoke. We weunde vlak nae d'n oorlog in de Jan Stêênstraet en dan mos-ie mit die zwaere waskit deur d'n huis naer 't schuurtie. Daer stong dan zô 'n grôôte houte kuip en dan mor stampe, hee, mit zô 'n houte stamp of stamper; dat wier glôôf ik aalebaai wel gezeed”.

“Oh, Merie, nou mò'k-ie gelijk nog wat vertelle en dat is eerlijk waer gebeurd. Op 'n keer sting d'n taail vol te lôôpe mit waoter, maor ik was 't straol vergete omdà 'k net een baksie dee mit Teuntjies. En wat denk-ie? Komt 'r net zô'n pliesie aan die de boel mos konterlere op waoterverspilling en netuurlijk stong net dien êêne keer d'n taail over te lôôpe en 'k kreeg 'r toch mooi 'n bekeuring voor. As ik 'r aan trug denk vin'k 't nog aaltijd aarg!”

“En weet-jie nog dat 'r ok nog 'n wasplank aan te pas kwam mit zô 'n harde borstel voor 't aarg vuile goed, zôas ketelpakke. En datte-me nog gêên waspoejer hadde zôas nou?” We mosse toe van die harde bonke Sunlightzêep schaove. De vrouwe wazze aagelijk d'n hêêle zondag doende om de was schôôn te krijge. We motte d'r dan ok nog 's an trugdenke dat-jie aal 't wasgoed buite mos gaon staon spoele, mit stêênkoud waoter. Veraal 's winters was dat een hêêle tobberaasie. Je hande vroe dan temet vast aan d'n ijzere klink van de deur.”

“Azzie dan aaindelijk klaor was, mos-ie aales mit de hand uit gaon vringe, want centrifuuuzies wazze d'r toe nog niet; d'r wazze wel vrouwe die 'n handvringertie hadde. En dan 't drôôge, hee, je zat temet daege lang mit 'n kleeererek op de vloer, voor 't fornuis. Dan wazze de ruite hêêlemael aangeslaoge.

“En dan kwam de strijk nog. 't Strijkijzer mossie hêêt maoke op 't fernuis, mit gevolg dat-jie nogal 's wat schroeide omdat 't ijzer veuls te hêêt geworde was. Maor je was dan ok wel aarg blij as aales weer netjies in de kast lag; veraal as aales zô prachtig helder was omdat-jie deur 't leste spoelwaoter een poppie blaauw had gedaen. 't Was trouwes best 'n leuk gezicht as aales seumers buite op d'n blaaik lag.” “Mor daer komt glôôf ik die vent van de ripperaasie aan. Je wassie is trouwes ok klaor.”

Nog steeds zijn interessante verhalen welkom!

